

Jeremia 27

Septuaginta (LXX)

1 λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐπὶ βαβυλῶνα

2 ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἀκουστὰ ποιήσατε καὶ μὴ κρύψητε εἴπατε ἑάλωκεν βαβυλών κατησχύνθη βῆλος ἡ ἀπτόητος ἡ τρυφερὰ παρεδόθη μαρωδαχ

3 ὅτι ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἔθνος ἀπὸ βορρᾶ οὗτος θήσει τὴν γῆν αὐτῆς εἰς ἀφανισμόν καὶ οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἔως κτίνους

4 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἥξουσιν οἱ νίοὶ ισραηλ αὐτοὶ καὶ οἱ νίοὶ ιουδα ἐπὶ τὸ αὐτό βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πορεύονται τὸν κύριον θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες

5 ἔως σιων ἐρωτήσουσιν τὴν ὁδόν ὥδε γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν δώσουσιν καὶ ἥξουσιν καὶ καταφεύξονται πρὸς κύριον τὸν θεόν διαθήκη γὰρ αἰώνιος οὐκ ἐπιλησθήσεται

6 πρόβατα ἀπολωλότα ἐγενήθη ὁ λαός μου οἱ ποιμένες αὐτῶν ἔξωσαν αὐτούς ἐπὶ τὰ ὅρη ἀπεπλάνησαν αὐτούς ἐξ ὅρους ἐπὶ βουνὸν ὕλιχοντο ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῶν

7 πάντες οἱ εὐρίσκοντες αὐτοὺς κατανάλισκον αὐτούς οἱ ἔχθροὶ αὐτῶν εἶπαν μὴ ἀνῶμεν αὐτούς ἀνθ' ὃν ἦμαρτον τῷ κυρίῳ νομῇ δικαιούσνης τῷ συναγαγόντι τοὺς πατέρας αὐτῶν

8 ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσου βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς χαλδαίων καὶ ἔξελθατε καὶ γένεσθε ὕσπερ δράκοντες κατὰ πρόσωπον προβάτων

9 ὅτι ἴδον ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ βαβυλῶνα συναγωγὰς ἔθνῶν ἐκ γῆς βορρᾶ καὶ παρατάξονται αὐτῇ ἐκεῖθεν ἀλώσεται ὡς βολὶς μαχητοῦ συνετοῦ οὐκ ἐπιστρέψει κενή

10 καὶ ἔσται ἡ χαλδαία εἰς προνομήν πάντες οἱ προνομεύοντες αὐτὴν ἐμπλησθήσονται

11 ὅτι ηὐφραίνεσθε καὶ κατεκαυχᾶσθε διαρπάζοντες τὴν κληρονομίαν μου διότι ἐσκιρτᾶτε ὡς βούδια ἐν βιτάνῃ καὶ ἐκερατίζετε ὡς ταῦροι

12 ἡσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν σφόδρα μήτηρ ἐπ' ἀγαθὰ ἐσχάτη ἔθνῶν ἔρημος

13 ἀπὸ δργῆς κυρίου οὐ κατοικηθήσεται καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμὸν πᾶσα καὶ πᾶς ὁ διοδεύων διὰ βαβυλῶνος σκυθρωπάσει καὶ συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς

14 παρατάξασθε ἐπὶ βαβυλῶνα κύκλῳ πάντες τείνοντες τόξον τοξεύσατε ἐπ' αὐτήν μὴ φείσησθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν

15 κατακροτήσατε ἐπ' αὐτήν παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς καὶ κατεσκάφη τὸ τεῖχος αὐτῆς ὅτι ἐκδίκησις παρὰ θεοῦ ἔστιν ἐκδικεῖτε ἐπ' αὐτήν καθὼς ἐποίησεν ποιήσατε αὐτῇ

16 ἔξολεθρεύσατε σπέρμα ἐκ βαβυλῶνος κατέχοντα δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας ἑλληνικῆς ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστρέψουσιν καὶ ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ φεύξεται

17 πρόβατον πλανώμενον ισραὴλ λέοντες ἔξωσαν αὐτὸν ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτὸν βασιλεὺς ασσουρ καὶ οὗτος ὕστερον τὰ δοτᾶ αὐτοῦ βασιλεὺς βαβυλῶνος

18 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἵδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλέα βαβυλῶνος καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ καθὼς ἔξεδίκησα ἐπὶ τὸν βασιλέα ασσουρ

19 καὶ ἀποκαταστήσω τὸν ισραὴλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ καὶ νεμήσεται ἐν τῷ καρμήλῳ καὶ ἐν δρεὶ εφραιμ καὶ ἐν τῷ γαλααδ καὶ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ

20 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ζητήσουσιν τὴν ἀδικίαν ισραὴλ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ τὰς ἀμαρτίας ιουδαὶ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῶσιν ὅτι Ἰησοῦς ἔσομαι τοῖς ὑπολειεμένοις ἐπὶ τῆς γῆς λέγει κύριος

21 πικρῶς ἐπίβηθι ἐπ' αὐτὴν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτὴν ἐκδίκησον μάχαιρα καὶ ἀφάνισον λέγει κύριος καὶ ποίει κατὰ πάντα ὅσα ἐντέλλομαι σοι

22 φωνὴ πολέμου καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ χαλδαίων

23 πῶς συνεκλάσθη καὶ συνετρίβη ἡ σφῦρα πάσης τῆς γῆς πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμὸν βαβυλῶν ἐν ἔθνεσιν

24 ἐπιθήσονταί σοι καὶ ἀλώσῃ ὁ βαβυλών καὶ οὐ γνώσῃ εὑρέθης καὶ ἐλήμφθης ὅτι τῷ κυρίῳ ἀντέστης

25 ἦνοιξεν κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ καὶ ἔξήνεγκεν τὰ σκεύη ὁργῆς αὐτοῦ ὅτι ἔργον τῷ κυρίῳ θεῷ ἐν γῇ χαλδαίων

26 ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ αὐτῆς ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς ἐρευνήσατε αὐτὴν ὡς σπήλαιον καὶ ἔξολεθρεύσατε αὐτὴν μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα

27 ἀναξηράνατε αὐτῆς πάντας τοὺς καρπούς καὶ καταβήτωσαν εἰς σφαγὴν οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν

28 φωνὴ φευγόντων καὶ ἀνασῳζομένων ἐκ γῆς βαβυλῶνος τοῦ ἀναγγεῖλαι εἰς σιων τὴν ἐκδίκησιν παρὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν

29 παραγγείλατε ἐπὶ βαβυλῶνα πολλοῖς παντὶ ἐντείνοντι τόξον παρεμβάλετε ἐπ' αὐτὴν κυκλόθεν μὴ ἔστω αὐτῆς ἀνασῳζόμενος ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ποιήσατε αὐτῇ ὅτι πρὸς τὸν κύριον ἀντέστη θεὸν ἄγιον τοῦ ισραὴλ

30 διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς ῥιψήσονται εἰπεν κύριος

31 ἵδούν ἐγὼ ἐπὶ σὲ τὴν ὑβρίστριαν λέγει κύριος ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα σου καὶ ὁ καιρὸς ἐκδικήσεώς σου

32 καὶ ἀσθενήσει ἡ ὕβρις σου καὶ πεσεῖται καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνιστῶν αὐτὴν καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς

33 τάδε λέγει κύριος καταδεδυνάστευνται οἱ νίοὶ ισραὴλ καὶ οἱ νίοὶ ιουδαὶ ἄμα πάντες οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς κατεδυνάστευσαν αὐτούς ὅτι οὐκ ἡθέλησαν ἔξαποστεῖλαι αὐτούς

34 καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτὸν ἵσχυρός κύριος παντοκράτωρ ὅνομα αὐτῷ κρίσιν κρινεῖ πρὸς τὸν ἀντιδίκους αὐτοῦ ὅπως ἔξαρῃ τὴν γῆν καὶ παροξυνεῖ τοῖς κατοικοῦσι βαβυλῶνα

35 μάχαιραν ἐπὶ τὸν χαλδαίους καὶ ἐπὶ τὸν κατοικοῦντας βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τὸν μεγιστᾶνας αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὸν συνετοὺς αὐτῆς

36 μάχαιραν ἐπὶ τὸν μαχητὰς αὐτῆς καὶ παραλυθήσονται

37 μάχαιραν ἐπὶ τὸν ἵππους αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν μάχαιραν ἐπὶ τὸν μαχητὰς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὸν σύμμικτον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἔσονται ὡσεὶ γυναικες μάχαιραν ἐπὶ τὸν θησαυροὺς αὐτῆς καὶ διασκορπισθήσονται

38 ἐπὶ τῷ ὄντι αὐτῆς ἐπεποίθει καὶ καταισχυνθήσονται ὅτι γῇ τῶν γλυπτῶν ἐστιν καὶ ἐν ταῖς νήσοις οὗ κατεκαυχῶντο

39 διὰ τοῦτο κατοικήσουσιν ἴνδάλματα ἐν ταῖς νήσοις καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρήνων οὐ μὴ κατοικήσῃ οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα

40 καθὼς κατέστρεψεν ὁ θεὸς σοδομα καὶ γομορρα καὶ τὰς ὁμορούσας αὐταῖς εἶπεν κύριος οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ ἀνθρωπος καὶ οὐ μὴ παροικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου

41 ἵδον λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βιορρᾶ καὶ ἔθνος μέγα καὶ βασιλεῖς πολλοὶ ἔξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς

42 τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες ἵταμός ἐστιν καὶ οὐ μὴ ἐλεήσῃ φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἡχήσει ἐφ' ἵπποις ἴππασονται παρεοκευασμένοι ὕσπερ πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σέ θύγατερ βαβυλῶνος

43 ἥκουσεν βασιλεὺς βαβυλῶνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν καὶ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ θλῖψις κατεκράτησεν αὐτοῦ ὡδῖνες ὡς τικτούσης

44 ἵδον ὕσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ τοῦ ιορδάνου εἰς τόπον αιθαμι ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτὸν ἀπ' αὐτῆς καὶ πάντα νεανίσκον ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσω ὅτι τίς ὕσπερ ἐγώ καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι καὶ τίς οὗτος ποιμήν δς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου

45 διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν κυρίου ἣν βεβούλευται ἐπὶ βαβυλῶνα καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ οὓς ἐλογίσατο ἐπὶ τὸν κατοικοῦντας χαλδαίους ἐὰν μὴ διαφθαρῇ τὰ ἀρνία τῶν προβάτων αὐτῶν ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ' αὐτῶν

46 ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἀλώσεως βαβυλῶνος σεισθήσεται ἡ γῆ καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκουσθήσεται